

Sygn. akt II Cz 370/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda T. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy, z dnia 5 marca 2013 r. sygn. akt IC 372/13, oddalające jego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w sprawie przeciwko Skarbowi Państwa- Aresztowi Śledczemu w Ś. o zapłatę 16.000 zł

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnić powoda od kosztów sądowych częściowo, a mianowicie od opłaty od pozwu ponad kwotę 400 zł;

II. oddalić dalej idące zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Świdnicy oddalił wniosek powoda T. K. o zwolnienie od kosztów sądowych, wskazując że fakt pozbawienia go wolności nie może wpływać na ocenę jego możliwości finansowych, gdyż obecny pobyt w zakładach penitencjarnych jest okolicznością zawinioną jedynie przez powoda. Zatem fakt ten nie może automatycznie stać się powodem do zwolnienia go od ponoszenia kosztów sądowych. Ponadto o ile powód obecnie nie osiąga dochodu, to jednak zdarzenia z których wywodzi skutki prawne miały miejsca już od czerwca 2012 r, wobec tego nosząc się z zamiarem wystąpienia na drogę sądową w celu obrony swoich praw, powód winien był w tym okresie zgromadzić stosowne fundusze.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód wniósł o jego zmianę przez zwolnienie od kosztów sądowych, ewentualnie o

jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji zarzucając mu:

- sprzeczność ustaleń faktycznych z materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie polegającym na uznaniu, iż podczas pobytu w Areszcie Śledczym w Ś., a następnie w Zakładzie Karnym we W. mógł zgromadzić środki do wystąpienia na drogę sądową w celu ochrony swoich praw, podczas gdy w rzeczywistości z uwagi na stosunki rodzinne oraz właściwości majątkowe nie miał możliwości zgromadzenia przedmiotowych środków, a nadto z uwagi na stan zdrowia nie miał możliwości podjęcia zatrudnienia w zakładzie penitencjarnym w celu ich zgromadzenia, co uniemożliwia mu dochodzenie swoich praw na drodze postępowania sądowego.

Zażalenie jest częściowo zasadne.

Regułą w postępowaniu cywilnym jest, obowiązek ponoszenia kosztów sądowych przez strony, zaś instytucja zwolnienia od kosztów sądowych jest wyjątkiem od tejże reguły stanowiąc szczególną formę pomocy państwa dla

osób ubogich, które z uwagi na trudną sytuację finansową nie mogą tych kosztów uiścić, bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania, a niezbędna jest natychmiastowa ochrona prawna. Osoba ubiegająca się o taką pomoc winna jednakże czynić oszczędności we własnych wydatkach i dopiero gdy nie jest to możliwe, ubiegać się o pomoc państwa.

Jak wynika z oświadczenia majątkowego powoda nie uzyskuje on żadnego dochodu podczas pobytu w zakładzie karnym. Jednak w pozwie wskazał, że będzie tam przebywał do końca lutego 2013 r. Zatem w chwili obecnej jest na wolności i jego sytuacja materialna zapewne uległa poprawie. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że jest niezdolny do pracy i nie ma możliwości uzyskania środków na swoje utrzymanie a w pozwie podał jedynie, że posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności w stopniu lekkim. Powinien więc poczynić starania o znalezienie zatrudnienia. Wnosząc sprawę do Sądu winien przygotować się do niej finansowo ograniczając bieżące wydatki do niezbędnego minimum, zwłaszcza że roszczenie z którym wystąpił w tej sprawie nie ulegnie wkrótce przedawnieniu. Jednakże zważywszy na to, że niedawno opuścił zakład karny a nie posiada żadnego majątku, zdaniem Sądu Okręgowego, powód jest w stanie bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i dziecka uiścić część kosztów sądowych, które obecnie ograniczają się uiszczenia opłaty od pozwu w wysokości 800 zł tj. połowę tej opłaty.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§1 kpc w zw. z art. 397§2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie zwalniając powoda od kosztów sądowych częściowo, od opłaty od pozwu ponad kwotę 400 zł, zaś dalej idące zażalenie oddalił z mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397§2 kpc jako nieuzasadnione.